

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
---	---

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
צריך דעת בעלים.	רבי עקיבא:									♣	■	■
אי רבי ישמעאל, מאי אריא לא יחדו? אפילו יחדו נמי										⚡		
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא יחדו - דמקומה הוא, אלא אפילו לא יחדו, דלאו מקומה הוא - לא בעינן דעת בעלים.										!		
יחדו לה הבעלים מקום, וטלטה ונשברה, בין מתוך ידו בין משהניחה, לצרכו - חייב, לצרכה - פטור.	אימא סיפא:									⚡	■	
אתאן לרבי עקיבא, דאמר בעינן דעת בעלים										!		
אי רבי עקיבא מאי אריא יחדו? אפילו לא יחדו נמי										⚡		
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא לא יחדו דלאו מקומה הוא, אלא אפילו יחדו נמי, דמקומה הוא - בעינן דעת בעלים.										!		
רישא רבי ישמעאל וסיפא רבי עקיבא										⚡		
איך										!		
מאן דמתרגם לי חבית אליבא דחד תנא מובלגא מאניה בתריה לבי מסותא.	דאמר רבי יוחנן:									!	■	
שנטלה על מנת לגזולה.	תרגמה רבי יעקב בר אבא קמיה דרב:									■		
שנטלה על מנת לשלוח בה יד.	תרגמה רבי נתן בר אבא קמיה דרב:									■		
במאי קמיפלגי?										א		
בשליחות יד צריכה חסרון.										!		
מאן דאמר לגזולה - קסבר: שליחות יד צריכה חסרון.	[רבי יעקב בר אבא]									!	■	
ומאן דאמר לשלוח בה יד, קסבר: שליחות יד אינה צריכה חסרון.	[רבי נתן בר אבא]									!	■	
מידי נטלה קתני? טלטה קתני?	מתקיף לה רב ששת:									⚡		
הכא במאי עסקינן - כגון שטלטה להביא עליה גוזלות. וקא סבר: שואל שלא מדעת גולן הוי, וכולה רבי ישמעאל היא, וסיפא שהניחה במקום שאינה מקומה.	אלא אמר רב ששת:									■		
ורבי יוחנן										⚡		
הניחה - במקומה משמע.	[רבי יוחנן]									!		
שליחות יד צריכה חסרון	איתמר, רב ולוי, חד:										♣	■
וחד אמר: שליחות יד אינה צריכה חסרון.	וחד: [רב/לוי]										♣	■
תסתיים דרב הוא דאמר שליחות יד אינה צריכה חסרון											■	
רועה שהיה רועה עדרו והניח עדרו ובא לעיר, ובא זאב וטרף, ובא ארי ודרס - פטור. הניח מקלו ותרמילו עליה - חייב.	דתניא:										■	■
משום דהניח מקלו ותרמילו עליה חייב? הא שקלינהו	והוינן בה:									⚡	■	
בעודן עליה.	רב נחמן אמר רבה בר אבהו אמר רב:									!	■	
וכי עודן עליה מאי הוי? הא לא משכה										⚡	■	
שהכישה במקל ורצתה לפניו.	ואמר רב שמואל בר רב יצחק אמר רב:									!	■	
והא לא חסרה?										⚡	■	
אלא לאו שמע מינה קסבר: שליחות יד אינה צריכה חסרון.											■	
אימא: שהכחישה במקל.										⚡		
דיקא נמי											■	
שהכישה במקל	דקתני:										■	■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-המפקיד		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
שמע מינה.																								מא.	
ומדרב סבר שליחות יד צריכה חסרון, לוי סבר שליחות יד אינה צריכה חסרון.																									מא.
מאי טעמא דלוי?																									מא.
משונה שליחות יד האמורה בשומר שכר משליחות יד האמורה בשומר חנם.	רבי יוחנן משום רבי יוסי בן נהוראי:																								מא.
אינה משונה.	ואני אומר: [רבי יוחנן]																								מא:
ומאי משונה?																									מא:
לא תאמר שליחות יד בשומר שכר, ותיתי משומר חנם: ומה שומר חנם שפטור בגנבה ואבדה - שלח בה יד חייב, שומר שכר שחייב בגנבה ואבדה - לא כל שכן. למאי הלכתא כתביניהו רחמנא - לומר לך: שליחות יד אינה צריכה חסרון.																									מא:
אינה משונה, כרבי אלעזר	ואני אומר: [רבי יוחנן]																								מא:
דא ודא אחת היא.	דאמר: [רבי אלעזר]																								מא:
מאי דא ודא אחת?																									מא:
משום דאיכא למפרך: מה לשומר חנם - שכן משלם תשלומי כפל בטוען טענת גנב.																									מא:
קרנא בלא שבועה עדיפא מכפילא בשבועה.	ומאן דלא פריך, סבר:																								מא:
לא תאמר שליחות יד לא בשומר חנם ולא בשומר שכר, ותיתי משואל: ומה שואל דלדעת בעלים קא עביד - שלח בה יד חייב, שומר חנם ושומר שכר - לא כל שכן. למה נאמר? - חדא: לומר לך שליחות יד אין צריכה חסרון, ואידך: שלא תאמר דיו לבא מן הדין להיות כנידון, מה שואל בבעלים פטור - אף שומר חנם ושומר שכר בבעלים פטור.	רבא:																								מא:
ולמאן דאמר שליחות יד צריכה חסרון, הני תרתי שליחות יד למה לי?																									מא:
חדא: שלא תאמר דיו לבא מן הדין להיות כנידון, ואידך - לכדתניא:																									מא:
(שמות כ"ב) ונקרב בעל הבית אל האלהים - לשבועה. אתה אומר לשבועה, או אינו אלא לדין? נאמרה שליחות יד למטה, ונאמרה שליחות יד למעלה, מה להלן לשבועה - אף כאן לשבועה.	[דתניא]																								מא: